

رئیس جمهوری خواستار تشکیل شورایی با اختیارات ویژه شرایط جنگی شد

نسخه روحانی برای درد کهنه «بی‌اختیاری»

سال ۶۵ یعنی شش سال پس از آغاز جنگ ایران و عراق و زمانی که مقام معظم رهبری، رئیس جمهوری ایران بود، با دلیل اینکه شورای عالی دفاع به واسطه حجم عملیاتی خود قادر به پشتیبانی جنگ نبود، «شورای عالی پشتیبانی جنگ» تشکیل شد. با تشکیل این شورا، رئیس جمهوری به عنوان رئیس آن، اختیارات وسیعی پیدا کرد و امام خمینی نیز طی نامه‌ای به همگان فرمان داد تا تابع دستورهای این شورا باشند. حال روحانی با این استدلال که ایران در شرایط جنگی به سر می‌برد، خواهان تشکیل همان شورای سال ۶۵ شده، با همان اختیارات وسیع؛ خواسته‌ای که اجابتی برای آن متصور نیست.

محبوبه ولی

این درد - یا به قول برخی بهانه - تازه‌ای نیست؛ دردی اختیاری دولت‌ها، دردی است که هر سه رئیس جمهوری ۲۲ سال اخیر بارها از آن نالیده‌اند و علی‌رغم زنجی که از این درد می‌کشند، دور بعدی هم کاندیدامی شوند، پرشور تر تبلیغات می‌کنند، وعده می‌دهند، رأی بیشتری می‌طلبند، به پاستور می‌روند و ناگهان افول می‌کنند؛ فرقی هم نداشته که اصلاح طلب باشند، اصولگرا یا اعتدال‌گرا، خاتمی باشد یا احمدی‌نژاد یا روحانی؛ به هر حال آنها معتقدند اختیار اشتان به اندازه‌ای نیست که بتوانند پاسخگوی انتظارات باشند. گرچه رئیس دولت اصلاحات بعدها تکذیب کرد که گفته است «دولت صرفاً یک تدارک‌ناهی است»، اما به هر حال این اصطلاحی است که از قول او باب شد و به او منتسب می‌شود. علاوه بر این او بارها در دوران ریاست جمهوری اش و پس از آن تأکید کرده که معتقد است اختیارات رئیس جمهوری کافی نیست، احمدی‌نژاد نیز همین شکوه و شکایت را داشت تا جایی که بر

سر اختیاراتش متوسل به قهر! هم می‌شد.

شش سال بی‌اختیاری!

و حالونوبت به روحانی رسیده است. البته او مدت‌هاست زرمه اختیارات محدود و دولت در سایه و نهادهای موازی را پیش کشیده و هر از گاهی از در دوش چهره در هم می‌کشد. حتی چندی پیش که وزیر خارجه او به دلیل سفر غیرمنتظره بشار اسد به تهران که بدون هماهنگی با او صورت گرفته بود، استعفا کرد، واکنش روحانی تشکر از «ایستادگی و مقاومت» و وزیرش بود تادر لفافه بگوید که او نیز در مخالفت با دخالت نهادهای دیگر در سیاست خارجی، همصدا با طرف است. روحانی آنچه را که تساهل از این با زرمه و کنایه طرح می‌کرده، اکنون با صدایی رساتر طلب می‌کند. او هفته گذشته وقتی در ضیافت افطار با سیاسیون دو جناح اصولگرا و اصلاح طلب بر سر یک میز نشست، بود و آنها سفره دل برایش باز کردند، گفت که وقتی از دولت سوال و مطالبه‌ای می‌شود باید ببینیم که دولت چقدر اختیار دارد و بعد در حوزه اختیارات رئیس جمهوری از

او مطالبه داشته باشیم. او مشخصاً توضیح داد که نه در سیاست خارجی اختیار تام دارد، نه فضای مجازی کاملاً در اختیار دولت است، نه صداوسیما و انبوه سازمان‌های فرهنگی دست‌اوست‌و نه اختیار این را دارد که جواب او بماند!

روحانی در این باره توضیح داد که در دولت قبل، او با ۱۹ بار از او تقاضای ملاقات کرده اما روحانی اختیار پاسخ نداشت. در شرح نمونه دیگر از بی‌اختیاری اش گفت:

«در باره مؤسسات مالی و اعتباری مشهد که پرداخت ۳۰ هزار میلیارد تومان به دولت تحمیل شد، کار دولت نبود بلکه کار یک قاضی بود.» او می‌توانست لیست بلندبالایی از مصادیق «بی‌اختیاری اش» ارائه دهد. مثلاً مورد دیگری که اشاره کرد این بود که «فقط مخارج نهادهای فرهنگی مانند صدا و سیما و فضای مجازی با دولت است و آن وقت یک قاضی در گوشه‌ای از کشور حکم به فیلتر میلیون‌ها شبکه اجتماعی می‌دهد»

فراکنی و

فرب افکار عمومی

اما روز بعد وقتی واکنش‌ها به این

نداشت کاندیدا نمی‌شدم» و بعد هم نوشت: «آن قسم جلاله با اظهارات شنبه شب شما که ریشه مشکلات را در نبود اختیارات کافی می‌دانید چگونه قابل جمع است؟!»

برخی دیگر نیز تأکید کردند که چنین عذری را شاید از خاتمی و احمدی‌نژاد می‌شد پذیرفت چرا که قبل از اسکان در پاستور، در رده‌های بالای حاکمیتی نبوده‌اند و از عرف سیاسی کشور بی‌خبر؛ اما روحانی از ابتدای انقلاب تا به امروز در بالاترین پست‌های سیاسی کشور بوده و با تمام چم و خم‌ها و گور و گورها شناخت.

به هر حال اظهارات او نه تنها او را از مسئولیت وضع موجود تبرئه نکرد و نه تنها هم‌راهی و هم‌دلی‌ای را زنده نکرد، بلکه به طور کلی اظهارات او، فراکنی، فرب افکار عمومی و بهانه‌جویی تعبیر شد.

شورایی بدون مجلس و قوه قضائیه

با وجود چنین واکنش‌هایی، اظهارات دوشنبه شب روحانی در دیدار با علما و شخصیت‌های حوزوی نشان داد که او همچنان بر موضع خود استوار است و حتی در طلب افزایش اختیارات رئیس جمهوری است. او در این دیدار گفت: «در دوران جنگ تحمیلی نیز در مقطعی که با مشکل مواجه شدیم، شورای عالی پشتیبانی جنگ ایجاد شد و همه اختیارات در دست این شورا بود و حتی مجلس شورای اسلامی و قوه قضائیه نیز در تصمیم‌گیری آن شورا دخالتی نداشتند و امروز هم در شرایط جنگ اقتصادی قرار داریم».

او مشخصاً قید کرده که حتی مجلس و قوه قضائیه نیز در کار شورای مدنظر او دخالت نداشته‌اند؛ خواسته بزرگی است، اما آیا خواسته‌ای به این

بزرگی امکان اجابت دارد؟ شواهد و قرائن حاکی از این است که کسی به خواسته تازه رئیس جمهوری لبیک نخواهد گفت به هزار و یک دلیل! یک دلیلش همان است که خود روحانی به آن اشاره کرده است؛ او در ضیافت افطار هفته گذشته با سیاسیون گفت: «در زمان جنگ عراق به ایران، مردم دولت را «مقصر» نمی‌دانستند چون اتفاق نظر بین شهروندان درباره «تجاوز صدام و آغاز جنگ» توسط وی وجود داشت.»

آنچه او درباره نگرش مردم به دولت در زمان جنگ گفته با آنچه اکنون

روحانی: در دوران جنگ تحمیلی نیز در مقطعی که با مشکل مواجه شدیم، شورای عالی پشتیبانی جنگ ایجاد شد و همه اختیارات در دست این شورا بود. حتی مجلس و قوه قضائیه نیز در تصمیم‌گیری آن شورا دخالتی نداشتند و امروز هم در شرایط جنگ اقتصادی قرار داریم

در جریان است، کاملاً متفاوت است. واقعیت این است که مردم نه تنها دولت او، بلکه حتی حاکمیت را در وضع پیش آمده مقصر می‌دانند و واقعیت دیگر این است که او آن پشتیبانی مردمی گذشته را به حق یا ناحق از دست داده است.

حسابی که خالی است

علاوه بر مردم، سیاسیون نیز وضعیت موجود را حاصل سیاست‌های دولت روحانی می‌دانند؛ حتی آنهایی که از او حمایت کردند. اصلاح‌طلبان در صدد عبور از او نیستند و اصولگرایان در پی اخراج او، روحانی اکنون برای بخش وسیعی از افکار عمومی و جریان‌های سیاسی، رئیس جمهوری است که همان اختیارات محدود در اختیارش است. بی‌حساب و کتاب خرج کرده است. واکنش‌های تند به اظهارات او درباره محدود بودن اختیاراتش نیز موید همین امر است.

تفاوت دیگر دوران او با دوران جنگ، در قدرت‌گیری و پررنگ‌تر شدن نقش نهادهایی است که او می‌خواهد آنها را وادار به تبعیت از تصمیمات شورایی کند که رئیس جمهوری رئیس آن است. او لایحه‌ها دیگر مانند زمان جنگ نوازی نیستند و اکنون بخشی از اقتصاد و سیاست خارجی ایران به حساب می‌آیند. از سوی دیگر آنها نیز با توجه به اختلاف نظری که با دولت روحانی دارند، تن به سیاست‌های دولت او نخواهند داد. به طور کلی اختلافات اساسی بر سر سیاست‌های دولت روحانی به ویژه در حیطه سیاست خارجی و اقتصاد و همینطور بی‌اعتمادی به او و دولتش، باعث می‌شود تا افزایش اختیارات ویژه شرایط جنگی، برای او رویایی در دور دست باشد.

روی موج کوتاه

ظریف:

تا ترامپ احترام نگذارد، مذاکره نمی‌کنیم

محمد جواد ظریف، وزیر امور خارجه ایران در گفت‌وگویی اختصاصی با شبکه سی‌ان‌ان تأکید کرد که جمهوری اسلامی تا زمانی که آمریکا با عمل کردن به تعهداتش ذیل برجام به ایران احترام نگذارد، بر سر میز مذاکره با دونالد ترامپ نخواهد نشست. وی با اشاره به افزایش حضور نظامی آمریکا، ناو جنگی ابراهام لینکلن و بمب‌افکن آمریکایی در منطقه گفت: ایالات متحده دست به بازی بسیار خطرناکی زده است. حضور تمام این تجهیزات نظامی در منطقه‌های کوچک، مستعد حادثه است. باید احتیاط زیادی به خرج داد.

فلاحت پیشه:

اینستکس اجرایی نخواهد شد

حشمت‌الله فلاحت پیشه، رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس به مهر گفت: اروپایی‌ها فقط به برجام آویزان شده‌اند و اقدامی برای حفظ آن نمی‌کنند و بعداً است «اینستکس» را هم اجرایی کنند. اروپایی‌ها تاکنون نشان داده‌اند باز یگر مستقلاً در تحولات نیستند و منتظرند بین ایران و آمریکا شرایط تازه‌ای شکل گیرد. در واقع کشورهای اروپایی تا آن زمان صرفاً می‌خواهند به عنوان یک بازیگر باقی بمانند اما اقدامی در تحولات انجام نخواهند داد.

پیام پکن به واشنگتن:

در روابط قانونی ایران و چین دخالت نکنید

گنگ شوانگ، سخنگوی وزارت خارجه چین با تأکید بر تداوم روابط تجاری میان تهران و پکن گفت: آمریکا خرید نفت سایر کشورهای ایران را متوقف کرده است. این کشور از برجام خارج شد و کشورهای دیگر را در مورد انجام تعهداتشان و ادامه همکاری با ایران تهدید می‌کند. موضع ما در این مسئله کاملاً روشن است؛ روابط تجاری و اقتصادی میان چین و ایران قانونی است و هیچ کشوری نباید در این روابط دخالت کند.

عمار حکیم:

عراق بین ایران و آمریکا میانجی‌گری کند

عمار حکیم، رئیس ائتلاف اصلاح و سازندگی عراق با اشاره به روابط عمیق بغداد با تهران و واشنگتن گفت که عراق باید میان ایران و آمریکا نقش میانجی ایفا کند. وی طی بیانیه‌ای در کانال تلگرامی اش نوشت: تلاش برای جلوگیری از وقوع جنگ در منطقه اولویت ماه‌های اخیر می‌رود. برآگر جنگی رخ دهد به دیگر کشورهای منطقه نیز خواهد رسید تا اینکه به یک جنگ جهانی تبدیل شود و بیشترین آسیب‌ها به عراق خواهد رسید.

کد خدایی:

شورای نگهبان مصوبات غیر فارسی را تأیید نمی‌کند

عباسعلی کدخدایی، سخنگوی شورای نگهبان طی توییتی نسبت به دفع‌غهای که شب گذشته رهبر انقلاب در دیدار با شاعران درباره زبان فارسی بیان فرمودند، واکنش نشان داد و نوشت: وقتی در طرح‌ها و لوایح قانونی گاهی اوقات لغات غیر فارسی دیده می‌شود نگرانی رهبر معظم انقلاب از حفظ زبان فارسی قابل درک است؛ هر چند شورای نگهبان مطابق اصل ۱۵ قانون اساسی اجازه تأیید چنین مصوباتی را نمی‌دهد. لازم است صداوسیما نیز چنین نظارت مؤثری را بر برنامه‌های خود اعمال کند.

مردم تخلفات اجرای قانون بازنگستان را اطلاع دهند

محمد وحدتی، عضو کمیسیون اجتماعی مجلس با اشاره به جلسه اخیر این کمیسیون با جمشید انصاری، معاون رئیس جمهوری و رئیس امور اداری و استخدامی به تسنیم گفت: اخباری وجود داشت که بازنگستان در برخی از ادارات به کار گرفته شده و برخی از نمایندگان هم به همین دلیل نامه‌ای خطاب به رئیس جمهور نوشته بودند که آقای انصاری برای توضیح در همین باره در کمیسیون حضور یافته بود.

آقای انصاری از نمایندگان، مردم و همچنین کارمندان خواست که اگر موردی وجود دارد، آن را اعلام کنند تا با مدیر کارگزینی و مسئول دستگاه متخلف برخورد شود و از به کارگیری آنها جلوگیری شود.

برای بررسی آنها نداریم. پالمو و CFT از دستور کار خارج نشده است در همین راستا، آیت‌الله محسن مجتهد شبستری، دیگر عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام، اخبار منتشر شده مبنی بر خارج شدن دو لایحه پالمو و CFT از دستور کار مجمع تشخیص وارد کرد. او که با تسنیم گفتگو کرده، درباره برخی اخبار منتشر شده مبنی بر خارج شدن دو لایحه پالمو و CFT از دستور کار مجمع تشخیص گفت: این لوایح هم اکنون در

سر نوشت مبهم پالمو و CFT در مجمع

تریبونش در صحن علنی باز شده بود، به اظهارات محمد صدر گریزی زد و گفت: اخیراً شنیده‌ایم که دبیر مجمع تشخیص دستور داده که لوایح پالمو و CFT از دستور کار مجمع خارج شود.

کواکبیان به طرح کنایه‌ای این سوال که «آیا دبیر مجمع چنین اختیاری را داشته‌اند یا خیر؟»، ادامه داد: بیش از چهار ماه از زمانی که لوایح CFT و پالمو برای بررسی به مجمع تشخیص فرستاده شده، می‌گذرد. مجلس وقت زیادی برای تصویب طرح‌ها و لوایح می‌گذارد و وقت زیادی ندارد که موضوعی را تصویب و به شورای نگهبان بفرستد و بعد که به مجمع ارسال می‌شود بگوید که تشخیص داده شده این لوایح از دستور کار خارج شود. امیدوارم این حرف درست نباشد.

مصباحی مقدم: بی‌اطلاعی

این اظهارات در حالی از سوی محمد صدر مطرح شده است که غلامرضا مصباحی مقدم، عضو مجمع تشخیص مصلحت از این تصمیم دبیر خانه ابراز بی‌اطلاعی کرد.

پس از گذشت ماه‌ها جدال در مجلس بر سر تصویب لوایح پالمو و CFT و نهایتاً ارسال این لوایح به مجمع، برخی خبرها حکایت از آن دارد که این لوایح از دستور کار مجمع خارج شده‌اند. این در حالی است که این لوایح چندین ماه است که در جلسات متعدد مجمع مورد بررسی و کارشناسی‌های چند ساعته قرار گرفته‌اند تا در مورد آنها تصمیم‌گیری شود. به گزارش خبر آنلاین، «از دستور کار خارج شدن دو لایحه مهم CFT و پالمو از دستور کار مجمع تشخیص با دستور دبیر خانه مجمع»، خبری بود که از سوی محمد صدر، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام اعلام شد. علنی شدن این تصمیم دبیر خانه مجمع اما با سپس لرزه‌هایی در فضای سیاسی کشور همراه شد و به صحن علنی مجلس هم رسید.

برش کواکبیان از اختیارات دبیر مجمع

مصطفی کواکبیان، عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس که